

Kdaj – novi dom?

Že večkrat ste v vašem glasilu napovedali »otvoritev« doma krajevne skupnosti v Savskem naselju. Zdi se mi, da se gradnja tega prepotrebne objekta za družbeno in društveno življenje vse preveč »vleče«. Zanima me (pa ne le mene), kdaj bo naposled otvoritev in kaj je vzrok, da dom še ne služi svojemu namenu?

J. G.
Ulica Majke Jugovičev 5

Res je! Gradnja doma krajevne skupnosti se je močno zavlekla, saj ni manjkalo objektivnih težav. Čeprav smo otvoritev večkrat preložili, zdaj vendarle kaže, da bomo ta prepotrebni dom oktobra odprli.

»Položaj« pa je takle: oprema je naročena, čeprav še ne vsa, ker še ni dokončnega dogovora med posameznimi društvenimi organizacijami. To bomo morali čimprej uskladiti. Notranja dela so končana, razen nekaterih malenkosti, kar pa ne bo pomembna ovira.

Vsa ta zakasnitev – skoraj leto dni – ima razlog predvsem v pomanjkanju denarja oziroma nerednem dotoku sredstev!

Up je torej mesec oktober! Žal se s prevelikim odlaganjem draži tudi sama gradnja. To pa je kljub našim prizadevanjem, že naša splošna kronična bolezen...

JANEZ PIRNAT
predsednik gradbenega odbora

Streha pušča

Že lep čas me bode v oči nemaren in neodgovoren odnos do družbenega imetja, ki se kaže pri strehi arhitekturnega igrišča Stadion ob Titovi cesti.

Prepričan sem, da ima igrišče oskrbnika, ki srbi ali naj bi skrbel za to, da igrišče in objekte ob njem vzdržujejo in zavarujejo pred škodo. Streha namreč na mnogih mestih pušča vodo in tako zamaka leseno strešno konstrukcijo ter povzroča iz dneva v dan večjo škodo. Če strehe ne bodo kmalu popravili, bo strešni opaz gnil, stroški za popravilo pa se bodo postotirili, saj bo namesto krpanja pločevine potrebna obnova vsega lesenega ograjja. Tudi če bo potrebna le delna zamenjava ostrešja, bo treba pločevino dvigniti, kar bi seveda odpadlo, če bi streho takoj zakrpali in pločevino s ponovnim pleskanjem zavarovali pred rjavjenjem. Zato ne izgubljajmo časa, ki tukaj res pomeni zlatoto.

ALBIN MLAKAR
Herbersteinova 8

ODGOVOR:

Ugotovitve našega občana glede strehe nad glavnimi vhodi in Centralni stadion ob Titovi cesti povsem držijo. Moramo pa povedati, da pri tem ne gre za malomarnost tistih, ki smo dolžni (poklicno ali amatersko) skrbeti za ta ljubljanski objekt, marveč so gmotne razmere tiste, ki največkrat narekujejo, kaj bomo in česa ne bomo naredili na nekem objektu, ne glede na potrebo.

Centralni stadion je priznan športni objekt našega mesta, na njem pa vadijo, igrajo in nastopajo športniki dveh v Ljubljani prednostnih panog, atletike in nogometa, atletika pa je celo v republiški I/A prioriteti. Kljub temu nima stadion zagotovljene niti polovice potrebne vsote 1.610.000 din za tekoče vzdrževanje objekta in skromne osebne dohodke zaposlenih. To je poglavitni razlog, da marsikaj na stadionu ni tako, kot bi moralo biti, med drugim tudi za to, da streha nad glavnimi vhodi v objekt že nekaj časa pušča, ker je dotrajana, za novo pločevino pa nikoli ni bilo denarja.

Prav sedaj spet razpravljamo o obnovi objekta, zato obstajajo možnosti za zbiranje sredstev v sanacijske namene. Tako lahko pričakujemo obnovo objekta že v prihodnjem letu in takrat bo prenovljena in popravljena tudi streha. Pločevina, ki pokriva ostrešje, je namreč tako dotrajana, da jo bo treba zamenjati, to pa ne bo majhen strošek, zato ga sedanjí skromni proračun Centralnega stadiona ne bi zmogel.

JANEZ PAVČIČ
Predsednik uprave
Centralnega stadiona

Bodo porušili vso Ljubljano?

V prilogi Ljubljanskega dnevnika je bil 23. 8. 1977

podan program dela SML za obdobje september 1977-junij 1978, v katerem je ponovno obravnavana problematika odlokov o določitvi varstvenih pasov in ukrepov za zavarovanje vodnih virov.

V obrazložitvi k predlogom odlokov piše, da smo se 5. 8. 1977 sestali: posebna komisija, pooblaščenca od zbora občanov KS Savlje-Kleče in predstavniki ostalih služb ob strokovnem sodelovanju sestavljalca te študije. Nadalje je zapisano, da smo dobili strokovna pojasnila na naša vprašanja. Dejstvo pa je, da do sedaj nismo prejeli nobenega odgovora občinske skupščine, niti zapisnika s tega sestanka.

Nikakor ne moremo soglašati s trditvijo, da smo podrobno proučili vsa še odprta vprašanja ter se zedinili o predloženem besedilu odlokov. Še vedno so ostale neupostevane nekatere naše bistvene zahteve, prepričljivega odgovora pa nismo dobili niti glede območja, za katerega občani želimo, da bi bilo v sklopu sedanjega naselja zazidljivo. Nasprotno – sedaj so ukinjeni tudi obstoječi zazidalni otoki, kar pa nikakor ni bila naša težnja na tem sestanku. Zato je tako pisanje za nas nesprejemljivo in zavaja širšo javnost.

Predvsem imamo pripombe na strokovna pojasnila. Imamo namreč vtis, da gre pri izdelavi te študije bolj za strokovni prestiž posameznika, ki mu je bistvo doseči čim strožji režim (najbolj enostavno s prepovedjo gradnje), ne glede na velikanske stroške, ki bi bili potrebni za realizacijo tega odloka. Ob tem se vsiljuje vprašanje, ali bomo sprejeli odloke, ki jih potem ne bomo izvajali, dosegli pa bomo nekatere druge učinke. Ob tem pozabljamo, da tudi takšen režim zavarovanja ne jamči čiste podtalnice v daljni prihodnosti. Prvič: kar se tiče pronicanja s površja, ne bi vzdržala krovina, ki je debela od 4–26 m, drugič pa – reka Sava je sicer glavni vir

bogatenja podtalnice, istočasno pa sprejema vse odplake Gorenjske. Sama študija niti enkrat ne omenja ukrepov za čistost rečnih voda, čeprav govorimo o ukrepih za zaščito pitne vode – v našem primeru je to v pretežni meri Sava.

Verjetno bi bilo pametneje misliti na oskrbo Ljubljane s pitno vodo izven tega področja, sedanjí vodnjaki pa bi prešli na črpanje tehnološke vode. Ta način oskrbe mest s pitno vodo je večinoma v rabi po svetu. Do tedaj, ko bi prešli na ta sistem, pa bi tudi krovina vzdržala oziroma zagotav-

ljala samočistilno sposobnost. Toda še vedno ostane odprto vprašanje čistosti reke Save. Na vse te probleme je opozoril dr. Jenko, upokojeni strokovnjak Zveze vodnih skupnosti Slovenije, v svojem dopisu z dne 13. 2. 1977, ki realno in strokovno ocenjuje to problematiko. Verjetno pa je to gradivo obtičalo v predalih, kajti v gradivu za sejo SML z dne 23. 8. 1977 med pripombami in odgovori ni nikjer zaslediti, da je bil ta dopis kjerkoli obravnavan.

V osnutku predloga iz leta 1975 je navedeno, da je hitrost podtalnice 10 m/dan. Na podlagi tega naj bi oblikovali varnostne cone, kar je očitno, da ne drži. Na seji zbora krajevnih skupnosti dne 26. 7. 1977 je izdelovalec študije dejal, da se podtalnica giblje s hitrostjo 100 m/dan, na zadnjem sestanku dne 5. 8. 1977 pa od 50 do 100 m/dan, v izjemnih primerih pa celo 500 m/dan. Torej še danes ne vemo, kolikšna je dejanska hitrost podtalnice. Tako važen odlok torej sprejemamo na podlagi domnev. Če bi bila hitrost dejansko od 50–500 m/dan, bi bilo najbolje porušiti celotno Ljubljano z vsemi kritičnimi obronimi naselji od Mednega do Hrstja in še dalje.

Zato vztrajamo (če je bila kot izhodišče vzeta hitrost podtalnice 10 m/dan), da se okoli vodnjakov (600 m ob vodi navzgor in 300 m navzdol) določijo ovalne cone z najstrožjim režimom varovanja in s prepovedjo gradnje, celotno ostalo področje pa naj bo cona z zmernejšim režimom varovanja. Praksa drugod po svetu pozna dve coni varovanja in ne štiri kot pri nas, kjer avtor sam ni vedel, kako bi med njimi dosegel neko opravičljivo razmeji-

tev glede strogosti režima, kajti 3. cona v ničemer bolj ne onesnažuje podtalnice kot 1. ali 2. cona.

Sestavljalec je tudi trdil, da gredo skozi področje KS Savlje-Kleče tokovi podtalnice (bolje rečeno reka Sava) proti črpališčem. V 19. členu je zapisal, da je širši varstveni pas namenjen za zaščito toka podtalnice proti črpališčem ter da je na tem območju dovoljena pod posebnimi pogoji gradnja čiste industrije in obrti, stanovanjska in vsa spremljajoča gradnja... Če so torej poznani tokovi podtalnice in če začrtamo okoli črpališč ovalne cone, ugotovimo, da tudi področje, ki smo ga občani naše KS zahtevali kot zazidljivo v sklopu sedanjega strnjenegega naselja, pade v cono širšega varstvenega pasu. Zakaj torej ukinjajo že obstoječe zazidalne otoke?

Zato smatramo za edino pravilno in zakonito, da dopis dr. Jenka dostavimo vsem delegacijam, ki se bodo tako lahko z vso odgovornostjo in osveščenostjo objektivno odločile, čeprav bi moral biti ta dopis že objavljen in odgovor nanj zapisan v skupščinskem gradivu za sejo SML 28. 7. 1977. Prav tako zahtevamo, da naš dopis šteje 195 z dne 30. 6. 1977 dostavimo vsem delegacijam, ki naj pred sprejetjem odloka, če se bo glasovalo zanj, naš dopis v celoti preberejo.

Smatramo, da smo ena najbolj prizadetih in osveščenih krajevnih skupnosti v območju vodnih rezervatov, saj se zavedamo absurdne pretiranosti režima varovanja, ki kljub velikanskim stroškom ne rešuje vprašanja pitne vode za daljše obdobje.

Zopet poudarjamo, da smo za zaščito podtalnice in reševanje te problematike z ukrepi, ki zagotavljajo neizpodbitnost posega in zajamčeno čistost pitne vode, vendar ob enakopravnem obravnavanju vseh KS in ob vzajemni solidarnosti.

Posebna pooblaščenca komisija
KS Savlje-Kleče,
predsednik:
PRITEKELJ FRANC

Pismo bralcem

Ognjeni krst v ofsetni tehniki je za nami. Odmevi na našo prvo številko v novi tehniki so bili dokaj ugodni, mi pa kljub temu še nismo najbolj zadovoljni. Nekaj je še tehničnih pomanjklivosti, najbrž pa tudi kaj vsebinskih, katere nam boste lahko pomagali odpraviti tudi vi, bralci. Resda ugotavljamo, da je odmevnost našega časopisa vse večja, vendar mislimo, da bi lahko marsikdo izmed vas s svojimi pripombami pomagal ustvariti še bolj bran časopis.

Pisem bralcev je vse več: v njih opozarjate na nepravilnosti, sprašujete, grajate in hvalite. Radi objavljamo vaša pisma, skušamo poiskati tudi odgovore na vprašanja in obtožbe, vendar moramo povedati, da prebiramo oziroma upoštevamo le pisma z imenom in naslovom avtorja. Če kdo želi, da njegovega imena v časopisu ne omenimo, to upoštevamo, vaš naslov pa rabimo nenazadnje tudi zaradi honorarja. Po drugi strani pa: anonimnost v naši družbi prav gotovo ni lepa čednost, saj konstruktivno in dobronamerno kritiko celo vzpodbujamo – za klevetanje pa »Zbor občanov« tako ali tako ni namenjen. Zatorej: želimo še več vaših pisem in vprašanj, tudi na najbolj ostra bomo skušali najti odgovor.

Krog naših dopisnikov iz vseh krajevnih skupnosti in številnih delovnih organizacij se vse bolj širi. Vsak dan se zvrsti cela vrsta dogodkov, navidez drobnih, pa vendar takih, ki jih lahko opišete, da pomagajo potem poročila o njih v našem časopisu tkati mozaik življenja in dela v naši občini, ki se lahko pohvali s podatkom, da je letos dobila že 50.000. prebivalca.

Uredništvo

Pisma bralcev pošiljajte na naslov:

»ZBOR OBČANOV«,
STANIČEVA 41,
61000 LJUBLJANA

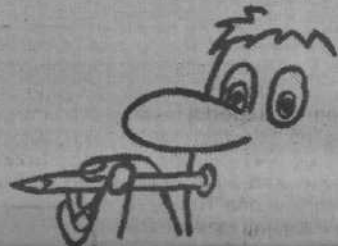
Pripišite popoln naslov; objavljena pisma honoriramo.

Nekaj dni po prejemu dopisa je predsednik občinske konference SZDL Joško Pirnar sklical sestanek o tej problematiki, na katerem so sodelovali tudi predstavniki krajanov Savelj in Kleč. Na tem razgovoru so dobili odgovore na nekatera vprašanja, ki so nanizana v njihovem dopisu. Kratko poročilo je objavljeno v tej številki našega časopisa pod naslovom »Novogradnja ne bo več«.

Za trudne noge

Na nekaterih večjih postajališčih za avtobuse mestnega prometa – na primer nasproti Gospodarskega razstavišča – so postavljene klopi. Prosim za pojasnilo, ali imajo pristojni organi v načr-

pisma bralcev

tih postavitev takih klopi tudi na ostalih pomembnejših postajališčih v Ljubljani.

LOJZKA DOMITROVIČ
Lužičkosrbska 13

Andrej Šemrl, oddelek za komunalno in stanovanjsko gospodarstvo pri skupščini občine Bežigrad:

Smo v obdobju, ko prenašamo na novoustanovljeno komunalno skupnost vse naloge s področja komunale v občini. Zato morajo občani vse svoje želje s tega področja, tudi glede opremljenosti avtobusnih postajališč, posredovati krajevni skupnosti oziroma preko delegatov komunalni skupnosti. S tem je zagotovljeno neposredno odločanje občanov tudi na področju komunale.

